

Odny Midthus
Haugsvegen 55
2890 Etnedal

Saksbehandler, innvalgstelefon
Geir Halvor Vedum, 61 26 61 57

Vedtak i klagesak - deling etter jordloven - Etnedal 133/23 - 131/15 - 118/23

Statsforvalteren viser til oversendelse av klagesak fra Etnedal kommune den 27.05.2026 og vårt foreløpige svar den 23.06.2026.

Konklusjon:

Statsforvalteren stadfester Etnedal kommunes sitt vedtak av 31. mars 2026 i saken der eiendommen Haug er søkt delt i tre deler. Statsforvalteren støtter Etnedal kommunes vurdering av at omsøkte deling ikke ivaretar lovens formål om å legge til rette for en tjenlig og variert bruksstruktur i landbruket med gode driftsmessige løsninger.

Statsforvalteren er også kommet til at det ikke foreligger habilitetskonflikter knyttet til kommunens behandling av saken.

Klageavgjørelsen er endelig, og kan ikke påklages.

Bakgrunn for saken:

Den 19. februar i år søkte du om deling av din landbrukseiendom Haug g/bnr 133/23 med teigene Midtsætra 131/15 og Nyhus 118/23 og 29. Formålet med delingen er at dine tre sønner skal kunne overta hver sin del av eiendommen. Av søknaden går det fram at det ikke er selvstendig drift på eiendommen lenger og at jordbruksarealene er bortleid. Det er ikke driftsbygning som er egnet for framtidig dyrehold og jordbruksarealene er tungdrevne. Det vises til søknaden i sin helhet.

Kommunens behandling

Etnedal kommune behandlet saken administrativt den 31. mars. I kommunens vurdering blir det lagt til grunn at eiendommen er å regne som et småbruk der ressursgrunnlaget tilsier at eiendommen

primært kan fungere som en romslig boplass, men at dagens driftsform med bortleie av jorda og egen drift og forvaltning av skogen ivaretar eiendommens ressurser på en god måte. For delingsvurderingen har kommunen vektlagt at delinga ikke medfører en bedring av den driftsmessige løsningen slik en ville fått ved en ev. bruksrasjonalisering. Tvert imot mener kommunen at delinga vil gi en dårligere driftsmessig løsning ved at gardens teiger blir skilt ut som separate eiendommer uten tilknytning til en større driftsenhet. Fradelinga medfører heller ingen styrking av bosettingen i området. Etnedal kommune avslår dermed søknaden.

Klage

Du klager på vedtaket den 23. april. Klagens hovedanførsel er at kommunens vedtak baserer seg på feil faktum og en for snever og for lite konkret vurdering etter jordloven § 12. Det anføres også saksbehandlingsfeil ved at det er kommunens saksbehandler som også har utarbeidet søknaden og at kommunens saksbehandler dermed ikke ivaretar kravene til saksbehandlers upartiskhet jf. forvaltningsloven § 6. Dette mener du er en feil som kan ha hatt betydning for vedtakets innhold jf. fvl. § 41.

Om den driftsmessige løsningen anfører du at kommunen har framsatt full bruksrasjonalisering som en bedre løsning enn den omsøkte, uten at dette er nærmere begrunnet. Du kommer i klagen med flere momenter som etter din mening tilsier at kommunens vurdering er for skjematisk og lite konkret ift. eiendommens egenart. Du skriver også at Kåre Midthus bor på garden i dag og vil ivareta bo- og driveplikt ved en deling.

Om Nyhus skriver du at du overtok denne i 1979, at det var aktiv seterdrift på eiendommen til ca. år 2000 og at jorda etter det har gått i bortleie. Du skriver at det ikke vil bli noen endring av den driftsmessige løsningen ved at Terje Midthus overtar.

Om Midtsæterskogen skriver du at denne eiendommen med sine 2.027 daa er stor og godt egnet som en selvstendig enhet. Eiendommen ble hardt råka av stormen den 19. november 2021 og at det meste av den hogstmodne skogen gikk overende. I ettertid er det ryddet, hogd og plantet. I forbindelse med situasjonen på denne teigen og naboeiendommer som også ble sterkt berørt, anfører du at det framover vil være krav om aktive skogbrukere framover, noe som vil bli ivaretatt ved at Tor Midthus overtar Midtsæterskogen. Det vises blant annet til at han er erfaren innen skogbruk og kjenner eiendommen godt.

Du ber primært om at vedtaket omgjøres, subsidiært at vedtaket oppheves og sendes tilbake til kommunen for ny behandling.

Kommunens klagebehandling

Kommunestyret i Etnedal behandlet klagen i sak 52/26 den 21. mai. I saksframstillingen fra administrasjonen refereres det til at du har vært i kontakt med landbrukskontoret i fjor høst hvor du fikk veiledning ift. en mulig delingssøknad. Du skal også ha fått en foreløpig vurdering av delingsspørsmålet og råd om å søke deling slik at dette kunne bli realitetsbehandlet. Det refereres videre til at du i februar kontaktet landbrukskontoret med ønske om bistand for å utforme en søknad, hvilket du også fikk av saksbehandler ved landbrukskontoret. Kommunedirektøren påpeker at du har oppsøkt rådgivning, vært aktiv ifm. søknadsutformingen og selv signert og sendt inn søknaden. Kommunedirektøren ser ikke at kommunens vurdering er og konklusjon derfor skulle vært annerledes ettersom søknaden er konkret og faktabasert.

Kommunedirektøren tilbakeviser dine anførsler om at kommunen bare ser full bruksrasjonalisering som en aktuell løsning for din eiendom. Fra kommunens side ser en at det er gode grunner for å opprettholde Haug som en selvstendig og samlet eiendom og at dette best vil ivareta hensynet til en god driftsmessig løsning. Kommunedirektøren viser og til at oppdeling av enheter ifm. generasjonsskifter innebærer personlige hensyn som ikke skal vektlegges ved behandling etter jordlovens delingsbestemmelse.

Konklusjon fra administrasjonen er at klagen ikke har kommet med nye momenter som endrer grunnlaget for kommunens vedtak. Kommunestyret fulgte kommunedirektørens innstilling og opprettholdt avslaget.

Eiendomsopplysninger:

Iht. Gardskart/NIBIO består eiendommen av følgende arealressurser:

Matrikkelnummer	Antall teiger	Fulldyrka jord	Overflatedyrka jord	Innmarksbeite	Produktiv skog	Annet markslag	Bebygd, samf., vann, bre	Ikke klassifisert	Sum grunneiendom
☐ 3450-133/23 Areal i dekar									
3450-118/23	2	0,0	3,1	12,1	37,7	1,1	0,5	0,0	54,5
3450-118/29	2	0,0	3,7	0,0	17,0	0,6	2,2	0,0	23,5
3450-131/15	1	0,0	0,0	0,0	1 302,4	699,8	25,2	0,0	2 027,4
3450-133/23	1	38,6	0,0	10,6	69,0	1,5	5,7	0,0	125,4
Sum	6	38,6	6,8	22,7	1 426,1	703,0	33,6	0,0	2 230,8

Driftssenteret Haug ligger 2,5 km sør for Bruflat som er kommunesenteret i Etnedal. Midtsæterteigen ligger 3-4 km sør for driftssenteret, på motsatt side av Rv 33 Tonsåslinna mot kommunegrensa til Sør-Aurdal. Nyhus ligger i motsatt retning og ca. 13 km fra driftssenteret.

Hjemmelshaver til alle grunneiendommene er Odny Midthus. For eiendommene g/bnr 118/23 og 29 ble hjemmelen tinglyst i 1979. For g/bnr 131/15 og 133/23 ble hjemmelen tinglyst i 2023 da eiendommene ble overtatt ved uskifte etter avdøde Thorleif Oddvar Midthus.

Statsforvalterens vurderinger:

Klagerett og klagefrist:

Som part i saken har du klagerett, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 28. Klagefristen jf. § 29 anses å være overholdt. De formelle vilkårene for å ta klagen til behandling er derfor oppfylt.

Statsforvalteren er rett klageinstans i saker etter jordloven, jf. § 4. Som klageinstans skal Statsforvalteren vurdere de synspunktene som er fremsatt i klagen, men kan også ta opp forhold som ikke er berørt av klager. Klageinstansen kan prøve alle sider av saken og ta hensyn til nye omstendigheter. Ved prøving av det frie skjønn skal hensynet til det kommunale selvstyret tillegges stor vekt, jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd.

Rettslig grunnlag for deling:

Det fremgår av jordloven § 12 første ledd at «*deling av eigedom som er nytta eller kan nyttast til jordbruk eller skogbruk må godkjennast av departementet.*»

Videre vurderingskriterier følger av § 12 tredje ledd:

«Ved avgjerd av om samtykke til deling skal givast, skal det leggjast vekt på om delinga legg til rette for ein tenleg og variert bruksstruktur i landbruket. I vurderinga inngår mellom anna omsynet til vern av arealressursane, om delinga fører til ei driftsmessig god løysning, og om delinga kan føre til drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket i området. Det kan leggjast vekt på andre omsyn dersom dei fell inn under formålet i jordlova.»

Delingsbestemmelsens formål er å sikre og å samle ressursene som grunnlag for landbruksdrift for nåværende og fremtidige eiere.¹ Deling skal tillates dersom de overnevnte momentene ikke taler mot deling.²

Utfyllende merknader til bestemmelsen er gitt i lovforarbeidene og rundskriv M-2/2021.

Vurdering av driftsenhet, jordloven § 12 sjette ledd:

Bestemmelsen om deling gjelder uten hensyn til om en eiendom består av flere matrikkelnummer, når eiendommen eller ideell del av den er på samme eierhånd og «etter departementet sitt skjønn» må regnes som en driftsenhet. Det er statsforvalteren som i denne sammenheng er «departementet» og som er for denne konkrete lovbestemmelsen er tillagt myndighet til å beslutte om flere eiendommer må regnes som én driftsenhet³. Kommunen kan likevel, som en del av sin saksforberedelse, prejudisielt ta stilling til om det er nødvendig med samtykke etter § 12 første ledd i slike tilfeller som dette. Kommunen har ikke drøftet driftsenhetsspørsmålet i saken.

Statsforvalteren bemerker at det i kommunens saksforberedelse er opplyst at du sitter i uskifte og at du i 2003 overtok hjemmelen til 131/15 og 133/23 etter at Thorleif Oddvar Midthus gikk bort. At eiendommene er på samme eierhånd er derfor uomtvistelig.

Eiendommene Midtsætra og Nyhus ligger hhv 2,5 og 13 km fra driftssenteret, de interne avstandene mellom eiendommene er ikke større enn det som må anses normalt for denne type bruk i området. Ressursmessig utfyller eiendommene hverandre på en god måte. Eiendommene er derfor egnet til å bli drevet sammen. Etter vårt skjønn er det klare momenter som taler for at eiendommene utgjør én driftsenhet og at eiendommen ikke kan deles uten samtykke.

De landbruksmessige hensyn etter jordloven § 12 tredje ledd:

Hensynet til en tjenlig og variert bruksstruktur står sentralt ved vurderingen av om deling skal tillates. Jordlovens formålsbestemmelse i § 1 gir uttrykk for de langsiktige målene for landbrukspolitikken i Norge når det kommer til arealforvaltningen. Hovedlinjene er at arealene skal forvaltes ut fra det som best ivaretar samfunnsgagnet og de som har yrket sitt i landbruket. Sentralt står vissheten om at det i framtida kan bli større behov for landbruksarealene enn det vi ser i dag.

Arealressursvernet

Vern av arealressursene er viktig i denne forbindelse. Forvaltning av jordloven innebærer bl.a. en husholdning av arealene slik at en unngår en gradvis oppsplitting av eiendommene eller en stegvis nedbygging av arealreserven. Arealressursbegrepet går lengre enn til bare å omfatte jord og skog. Begrepet omfatter også bl.a. bygninger eller andre ressurser som kan komme til nytte enten i

¹ Rundskriv M-2/2021 fra Landbruks- og matdepartementet om driveplikt, omdisponering og deling etter jordloven punkt 5.2

² M-2/2021 punkt 5.5.3.2

³ FOR-2003-12-08-1479, § 3 første ledd nr. 4

ordinær landbruksvirksomhet eller tilleggsnæring. Hva som er privatøkonomisk mest gunstig for eier av eiendommen har ikke nevneverdig vekt⁴.

Kommunen har i denne saken kommet til at dagens løsning og driftsform innebærer en god ressursutnyttelse sett opp mot det omsøkte med en splittelse av eiendommen. En slik splittelse vil medføre at eiendommens ressursgrunnlag blir klart svekket noe som over tid vil redusere mulighetene for selvstendig drift og ivaretagelse av eiendommens øvrige ressurser. Eksempelvis vil inntektene fra skogen falle bort, bidraget til å dekke de faste kostnadene på eiendommen blir følgelig redusert. Statsforvalteren er derfor enig med Etnedal kommune i at arealressursvernet ikke blir ivare tatt ved omsøkte deling.

Driftsmessig god løsning

Ved vurderingen av om delingen legger til rette for en driftsmessig god løsning, må det blant annet legges vekt på hvordan delingen påvirker eiendommens ressursgrunnlag og framtidige driftsmuligheter.

Etnedal kommune har i sin vurdering kommet til at omsøkte deling vil medføre en dårlig driftsmessig løsning ettersom teiger som i dag er en del av den samlede eiendommen etter deling vil bli separate eiendommer uten å være tilknyttet en annen landbrukseiendom.

I klagen har du kommet med mange argumenter for at en full bruksrasjonalisering med fradeling av tunet på Haug ikke er en god løsning. Ettersom dette ikke har vært et reelt alternativ til omsøkte deling, ser vi det ikke nødvendig å gi inn på disse klagemomentene.

Du anfører også at den driftsmessige løsningen ved å fradele Nyhus ikke får noen betydning ettersom jorda fortsatt vil bli leid ut. Det bemerkes fra vår side at jordleiekontrakter i utgangspunktet ikke skal løpe lengre enn ti år⁵. Selv om jorda er bortleid vil den være en ressurs for eier av landbrukseiendommen, både i leietiden og i ettertid. Når leieperioden er over, kan eier velge å enten drive jorda sjøl eller å fortsette å leie den bort.

Det er viktig å minne om at forvaltning av landbruksarealer er langsiktige disponeringer, det er ikke tilstrekkelig å vurdere hva som synes mest gunstig for eier i dag eller på kort sikt. Dette blir ikke minst viktig når det gjelder Midtsæterskogen. At eiendommen ble utsatt for store stormskader i 2021 ga sannsynligvis en forsert hogst av deler av gammelskogen. Når arealene blir forynget er skogen i stadig produksjon og vil gi inntekter for eier ved slutten av neste omløp. Du har i klagen anført at den driftsmessige løsningen ikke forringes ved at skogen fradeles til fordel for en som har interesse og engasjement for eiendommen. Statsforvalteren vil i likhet med kommunen påpeke at dette er argumenter som ikke er relevante ved delingsvurderingen.

Statsforvalterens støtter derfor kommunens vurdering at hensynet til en driftsmessig god løsning taler mot deling.

Drifts- og miljømessige ulemper

Drifts- og miljømessige ulemper ved fradeling skal baseres på reelle hensyn og det er bare ulemper som er påregnelige og som har en viss styrke og omfang som kan trekkes inn. Kommunen har ikke drøftet dette vurderingstemaet konkret, noe som kan sies å være en svakhet ved saksbehandlingen.

⁴ M-2/2021 s. 25

⁵ Jordloven § 12 første ledd, jf. jordloven § 8 annet ledd (drivepliktsbestemmelsen og adgangen til å oppfylle driveplikten ved bortleie)

Statsforvalteren vil på generell basis bemerke at dette hensynet i alminnelighet tillegges for liten vekt ved kommunenes praktisering av delingsbestemmelsen. Det er gjerne der det er aktiv drift med husdyrhold, beitebruk og spredning av husdyrgjødsel en ser at det oppstår konflikter. Likeledes der skogområder tett inn på bebyggelsen avvirkes og godkjennes for nydyrking. I slike tilfeller oppstår det gjerne konflikter der det kan være vanskelig å skille mellom privatrettslige og offentligrettslige forhold.

Denne saken omhandler fradeling av hele landbruksteiger og det er ikke så påregnelig med konkrete ulempestvirkninger ved fradeling. Ulempene blir nok av mer generell art; at de som eier landbruksarealer er privatpersoner som ikke har sitt yrke i landbruket i kraft av å være gardbrukere. Drift og eierskap av en landbrukseiendom innebærer som regel ansvar og forpliktelser i fellesanlegg sammen med andre i bygda, eksempelvis kan dette være felles skogsbilveger, gjerder mot utmark, deltagelse i grunneierlag mm. Drift av slike fellesanlegg blir erfaringsvis tyngre jo færre som er aktive eiere og hvor flere eiere ikke lenger bor i området. Fradelinger som dette bidrar som regel negativt både for fellesskapet og for de eiendommene dette gjelder. Så kan det stilles spørsmål ved om dette er reelle hensyn som er påregnelige eller om dette er mer teoretiske eller hypotetiske ulemper. Statsforvalteren har ikke kjennskap til om eier av eiendommen har slike ansvar eller forpliktelser, momentet nevnes derfor kun som et tilleggsmoment uten at det tillegges særlig vekt.

Øvrige hensyn

Etter lovteksten kan også øvrige hensyn vektlegges dersom de faller inn under formålet med loven. I dette ligger at listen over de momentene som skal vurderes ikke er uttømmende. Etter rundskriv M-2/2021 presiseres likevel at «*Subjektive hensyn, for eksempel hensyn som er knyttet til søkerens særlige behov eller egne oppfatninger, kan tillegges vekt dersom avgjørelsen ellers byr på tvil. Avgjørelsen skal imidlertid bygge på slike objektive hensyn som nevnt over.*»⁶

Dette åpner dermed en snever adgang til å vektlegge de momenter som søker framfører, men dog i tilfeller der myndighetene er i tvil om hva som er riktig avgjørelse. Etnedal kommune har gjennom sine vurderinger klart kommer til at delinga ikke er i tråd med lovens formål. Det er derfor ikke adgang til å vektlegge personlig eller private forhold slik som denne søknaden i all hovedsak hviler på.

Kommunens saksbehandling

Etnedal kommune har ikke uttrykkelig vurdert om den omsøkte delingen vil medføre drifts- og miljømessige ulemper, jf. jordloven § 12 tredje ledd. Du har også i din klage anført at kommunens vurdering er for generell og i for liten grad berører de konkrete forhold

Det følger av forvaltningsloven § 24 at enkeltvedtak skal grunngis. Av forvaltningsloven § 25 følger det at begrunnelsen skal vise til de reglene vedtaket bygger på og de faktiske forholdene som er lagt til grunn. Landbrukshensynene i jordloven § 12 tredje ledd annet punktum utgjør sentrale vurderingstemaer ved avgjørelsen av om delingen legger til rette for en tjenlig og variert bruksstruktur. For å kunne ta stilling til om disse hensynene taler for eller mot deling, må de lovbestemte momentene vurderes opp mot de konkrete forholdene i den enkelte saken. Kravet til begrunnelse skal blant annet gjøre det mulig å kontrollere om loven er anvendt korrekt.

⁶ Rundskriv M-2/2021 s. 28, annet avsnitt

I en klagesak fra Løten kommune la Landbruksdirektoratet til grunn at manglende vurdering av enkelte av momentene i jordloven § 12 tredje ledd skapte usikkerhet om det forelå et tilstrekkelig vurderingsgrunnlag.⁷ Direktoratet kom derfor til at saken måtte behandles på nytt.

Etter Statsforvalterens vurdering er hensynet til drifts- og miljømessige ulemper et lovbestemt vurderingstema som skulle ha vært vurdert uttrykkelig av kommunen. Mangelen innebærer etter Statsforvalterens vurdering en feil ved kommunens anvendelse av jordloven § 12 tredje ledd.

Spørsmålet blir så hvilken betydning feilen har for vedtakets gyldighet. Ved feil ved rettsanvendelsen må ugyldighet vurderes etter alminnelige forvaltningsrettslige ugyldighetsprinsipper. Det avgjørende er om feilen kan ha hatt betydning for vedtakets innhold.

Statsforvalteren har ovenfor foretatt en selvstendig vurdering av de drifts- og miljømessige ulempene. Det er lagt til grunn at dette momentet isolert sett ikke taler mot deling og momentet er derfor tillagt begrenset vekt i den samlede vurderingen etter jordloven § 12.

Etter Statsforvalterens vurdering er det ikke holdepunkter for at en uttrykkelig vurdering av hensynet til en drifts- og miljømessige ulemper fra kommunens side ville ha ført til et annet resultat i saken. Selv om vurderingstemaet ikke er behandlet uttrykkelig i kommunens vedtak, kan Statsforvalteren ikke se at mangelen har påvirket den samlede avveiningen av de hensynene jordloven § 12 tredje ledd krever.

Etter en konkret vurdering finner Statsforvalteren derfor at feilen ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold. Feilen gir dermed ikke grunnlag for å oppheve vedtaket.

Habilitet

Når det gjelder din anførsel om at saksbehandlers egnethet til å behandle saken ut fra at vedkommende også har veiledet i forkant og bidratt til å skrive søknaden, reiser dette spørsmål om habilitet etter forvaltningsloven § 6. Ut fra de faktiske forholdene i saken synes det klart at saksbehandler ikke burde kjennes inhabil etter habilitetsreglene i fvl. § 6 første ledd.

Spørsmålet er om det er andre forhold som tilsier at saksbehandler burde kjennes inhabil, det vises til bestemmelsen i § 6 annet ledd: *Likeså er han ugild når andre særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet; blant annet skal legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for ham selv eller noen som han har nær personlig tilknytning til. Det skal også legges vekt på om ugildhetsinnsigelse er reist av en part.*

Eckhoff og Smith har i Forvaltningsrett⁸ drøftet habilitetsreglene og er klare på at det må foreligge konkrete forhold som tilsier at vedkommende som behandler saken har en eller annen form for interesse eller nytte av et bestemt utfall i saken. Eksempelvis vil en tjenestemann være inhabil til å behandle en sak dersom man selv har næringsmessige interesser av saken, eller at man har uttrykt seg sterkt om utfallet i en bestemt sak f.eks. gjennom offentlige kampanjer.

Frihagens forvaltningsrett⁹ har drøftet tjenstemannens veiledningsrolle opp mot habilitet, og sier mellom anna følgende:

⁷ L-dir 24/83003-8

⁸ Forvaltningsrett, Torstein Eckhoff og Eivind Smith. Kap 12 s. 218-219

⁹ Frihagens forvaltningsrett, Jan Fridtjof Bernt og Ørnulf Rasmussen, kap 6, s. 188-189

Det må også trekkes noen ytre grenser for veiledningsplikten. For det første kan ikke tjenestemannen som gir veiledning, gjøre dette med slikt engasjement og så inngående at vedkommende kan oppfattes å opptre på vegne av en part. Opptrer han som partens formelle representant, møter han et forbud mot dette i Forvaltningsloven § 12 andre avsnitt. Han skal da avvises som partens fullmektig.

I rollen som tjenestemann i forvaltningsorganet vil han da være inhabil, jf. Forvaltningsloven § 6 første avsnitt d. Har han ikke en slik formell rolle som fullmektig, kan ha likevel bli inhabil etter Forvaltningsloven § 6 andre ledd, idet man kan anse en særlig engasjert veiledning som et forhold som kunne være «egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet». Dersom det er en sak med flere parter med motstridende interesser, og slikt engasjert veiledning gis en av dem, vil veien til inhabilitet være kort. For det andre må det trekkes en grense mellom veiledning og uttalelser som kan anses som rettslig bindende forhåndstilsagn. Om parten oppfatter det tjenestemannen sier, som uttrykk for hva forvaltningsorganet kommer til å bestemme i saken, er det ikke tilstrekkelig for at utsagnet binder forvaltningen. Men det kan etter omstendighetene inntre en slik bindende virkning. Så langt skal en veiledning ikke gå.

I denne saken er det nok så at saksbehandler har bistått med å utforme søknad, men det er ikke forhold som peker i retning at saksbehandler på noen måte har opptrådt på vegne av parten. Vi ser det heller ikke slik at saksbehandler på noen måte har uttalt seg bindende eller avgjørende for sakens utfall allerede på søknadstidspunktet. Det er heller ingen andre parter som har interesser i saken. Vår vurdering er derfor at saksbehandlers veiledning ikke leder til inhabilitet.

Selv om det ikke kan påpekes direkte habilitetsutfordringer, vil Statsforvalteren generelt påpeke at ansatte i forvaltningen som utfører sin veiledningsplikt skal være forsiktige med å forhåndsvurdere saken før den ev. ligger til realitetsbehandling. Likeledes bør ansatte være tilbakeholdne med f.eks. å bidra i søknadsutforming, nettopp av hensyn til tilliten til den etterfølgende behandlingen av saken.

I denne saken er det en annen saksbehandler som har behandlet klagesaken og tilrettelagt denne for kommunestyret. I saksutredningen har kommunedirektøren orientert om den veiledningen som er gitt og påpekt utfordringene ved å balansere mellom rådgivning og det å yte bistand til søker. Fra kommunedirektørens side framholdes at du som søker selv har uttrykt et tydelig ønske om bistand og selv vært til stede og utformet søknaden i lag med kommunens saksbehandler.

Statsforvalterens vil videre påpeke at det ligger til forvaltningens rolle å veilede innbyggerne og at saksbehandler tilhører et lite fagmiljø i en mindre kommune. Dersom kommuneansatte i slike kommuner skulle være avskåret fra å veilede og gi bistand til brukerne av hensyn til habilitetsbestemmelsene, ville det være vanskelig for kommunene å opprettholde normal virksomhet.

Vedtak:

Statsforvalteren i Innlandet stadfester med hjemmel i jordloven § 12 Etnedal kommunes vedtak av 31. mars 2026 om å avslå fradeling av eiendommene g/bnr 118/23 og 29 samt 131/15 fra landbrukseiendommen Haug g/bnr 133/2.

Klagen tas ikke til følge.

Dette vedtaket er endelig og kan ikke påklages til overordnet forvaltningsorgan, jf. forvaltningsloven § 28.

Med hilsen

Tore Pedersen (e.f.)
avdelingsdirektør

Geir Halvor Vedum
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:
Etne kommun

Kyrkjevegen 10

2890

ETNE